

تجهیزات:

در هنگام جمع آوری تجهیزات عکاسی، هشیار باشید که موقعیت محل تار عنکبوت، استفاده از لوازم خاصی را به شما دیکته می کند. گاهی اوقات، من از لنز زوم 210-70 میلی متر با ماکرو استفاده می کنم. همچنین لنز 100 میلی متر ماکرو و اکستنشن تیوب برای نزدیکتر شدن را به همراه خود می برم.

تقریباً تمام عکسها باید قبل از طلوع آفتاب و یا حداکثر تا یکساعت بعد از آن گرفته شوند. معمولاً با بالا رفتن خورشید، باد می وزد و شبنم خشک می شود. نور کم صبحگاهی، استفاده از سرعت کم و طبیعتاً استفاده از سه پایه و دکلاشنور را الزامی می کند.

بخاطر داشته باشید، که بهترین تصاویر زمانی بدست می آیند که تار عنکبوت از پشت با یک منبع نور و یا انعکاس نور خورشید، نور پردازی شده باشد. از نزدیک عکس بگیرید و در انتخاب ترکیب بندی دقت نمایید؛ دقت کنید سطح تار عنکبوت موازی با سطح فیلم باشد. در این حالت، ذرات کوچک قطرات شبنم در مرکز و چهار گوشه کادر کاملاً واضح خواهند بود. این امر مهم ترین عامل در کیفیت بالای اینگونه عکسها است. آمادگی داشته باشید، که عکسهای زیادی بگیرید. اگر از نگاتیو استفاده می کنید، چندین حلقه فیلم با خود داشته باشید. زمانی عکس بگیرید که همه چیز کاملاً ساکن است.

در نظر داشته باشید، که از زوم خود با فواصل کانونی مختلف استفاده کنید و عکسهای متعددی از فواصل مختلف بگیرید. با یک لنز، یک ترکیب بندی و یک کادر عکس، عکاسی خسته کننده می شود!

در عکاسی از تار عنکبوت، خوشبختانه محدود به فقط یک قطعه در تجهیزات خود نیستیم، اگر چه در ترکیب بندی و نورپردازی آن محدودیت داریم. مانند اکثر سوژه ها، تجربه کنید و زیاد عکس بگیرید.

نقاشی با نور جفری میلن مجله انجمن عکاسان کانادا- تابستان 1383 مترجم: مسعود سهیلی	Painting with Light Geoffery Milne Canadian Camera, Summer 2004 Translation: Masoud Soheili
--	---

میز مادر بزرگ: می بینید که بعضی از سطوح، ظاهری زرد رنگ دارند. برای اینکه اشیاء را کهنه نشان دهم، عمداً از باتریهای ضعیف استفاده کردم. با دیافراگم 8 و فیلم کداک E100VS عکس گرفتم. فاصله تا اشیاء از 20 تا 35 سانتیمتر است.

نقاشی با نور را در دهه 1970، زمانی که دوباره نور دادن فیلم را تجربه می کردم شروع کردم. در یکی از نشست های کلوب عکس ما در دهه 1990، متوجه شدم که شخصی این روش عکاسی را نامگذاری کرده است. تکنیک جالبی بود. هر حالتی را با آن می توان بوجود آورد. کنترل کامل بر نشان دادن و برجسته کردن یک شی یا قرار دادن آن در پشت و زمینه عکس وجود دارد. بدون انجام کاری پیچیده، میتوان خلایق خوبی داشت و اثر جدیدی آفرید.

روش کار:

- به دلیل، زمان طولانی نور دادن، اتاق باید در تاریکی کامل باشد.
- منبع نور، یک چراغ کوچک رومیزی است، که با دو باتری AA کار می کند.
- سلامت باتریها کنترل شوند. نور حاصله باید زرد بنظر برسد و نباید شدید باشد، بطوریکه تمام سطح فیلم با روشنایی زرد پوشیده نشود.
- شدت نور را با متمرکز کردن آن میتوان تنظیم کنید. نور را طوری قرار دهید که یک نقطه روشن در وسط داشته باشید.

- مقداری مقوا دور انتهای چراغ بپیچید، تا مطمئن شوید که از انتهای کاسه چراغ، که شبیه فنجان است، نور اضافی خارج نمی شود. من از کاغذ توالنت برای پوشاندن انتهای چراغ استفاده می کنم. بنابراین به راحتی می توانم نور اضافی را برداشته و یا اشعه نور را باریک یا پهن کنم.
- نور را به طرف سطح مورد نظر بتابانید و چند ثانیه ای نور دهید. سپس آن را بطرف نقطه دیگر بچرخانید. به خاطر داشته باشید وقتی در تاریکی مطلق حرکت می کنید، تا زمانی که نور به شما مستقیم نتابیده است، مهم نیست که کجا ایستاده اید. در فاصله بین موضوع و دوربین قرار نگیرید.

- بیش از یک دیافراگم را تجربه کنید. من دیافراگم 5.6-8-11 را با فیلم 100 ISO توصیه می کنم.
- در صورتیکه نیاز به روشن کردن چراغ اتاق داشتید، درپوش لنز را بگذارید. تا زمانی که از درپوش استاندارد لنز استفاده می کنید، نیازی به بستن شاتر نیست.